

דף צב.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ב ה"ד

עין משפט א.

עין בסעיף הקודם

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ג ה"י

עין משפט ב.

אין סמיכה בקרבנות הצבור חוץ משתי סמיכות. על שציר המשתלח ועל פר העלים דבר. ושלשה מן הסנהדרין סומכין עליו. ודבר זה הלכה מפי משה רבנו שאין בצבור אלא שתי סמיכות:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ג ה"ו

עין משפט ג.

כל קרבנות בהמה ששיקריב היחיד בין חובה בין נדבה סומך עליהן כשהן חיים. חוץ מן הבכור והמעשר והפסח. שנאמר וסמך ידו על ראש קרבנו. מפי השמועה למדו שכל קרבן במשמע חוץ מפסח ובכור ומעשר:

- ר. כסף משנה: אין סמיכה בקרבנות הצבור וכו'. משנה פרק שתי מדות. ומ"ש ושלשה מן הסנהדרין סומכין. בפ"ק דסנהדרין (דף ב') סמיכת זקנים בשלשה. ומ"ש ודבר זה הלכה מפי משה רבינו שאין בצבור אלא שתי סמיכות. בס"פ שתי מדות שם:
- ש. כסף משנה: כל קרבנות בהמה שיקריב היחיד וכו' סומך עליהם כשהם חיים חוץ מן הבכור והמעשר והפסח וכו'. גם זה משנה שם (דף צ"ב):

עין משפט ד.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ג ה"ט

חֲמִשָּׁה שֶׁהֵבִיאוּ זֶבַח אֶחָד ^ה כָּלֶן סוּמְכִין עָלָיו זֶה אַחֵר
זֶה. לֹא שִׁסְמְכוּ כָּלֶן בְּבֵת אַחַת. מִי שִׁמַּת וְהֵנִיחַ קֶרְבָּנוֹ
עוֹלָה אוֹ שְׁלָמִים הָרִי יוֹרְשׁוֹ מִבִּיאוֹ וְסוּמְךָ עָלָיו וּמִבִּיֵּא
נִסְכּוֹ:

עין משפט ה.

הרמב"ם הל' תמורה פ"א ה"ה

הַיּוֹרֵשׁ מִמִּיר. ^א הֵנִיחַ בְּהֶמָּה לְשָׁנֵי בָנָיו וּמֵת הָרִי זֶה קֶרְבָּה
וְאֵין מְמִירִין בָּהּ שֶׁהָרִי הֵם בָּהּ שֶׁתָּפִין וְהַשְׁתָּפִין אֵין
עוֹשִׂין תְּמוּרָה כָּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ:

^ת. כסף משנה: חמשה שהביאו זבח אחד כולם סומכים עליו. משנה שם (דף צ"ד). ומה
שכתב זה אחר זה וכו'. בתוספתא דמנחות פ"י: מי שמת והניח קרבנו עולה וכו'. משנה
בס"פ שתי מדות (דף צ"ב) ואע"ג דאמרי' בריש תמורה דר' יהודה סבר דיורש אינו סומך
כיון דסתם לן תנא התם ובפרק שתי מדות ובריש ערכין דלא כוותיה נקטינן כסתם מתניתין:
^א. כסף משנה: היורש ממיר. שם פ"ק (דף ב'). ומ"ש הניח בהמה לשני בנים ומת וכו'.
מימרא דר"י פ"ק דזבחים (דף ה'):